پیام عسلویه

شماره ۲۴۶۱ ◀ شنبه ۲۵ فروردین ماه ۱۴۰۳

آیین نامه اخلاق حرفه ای روزنامه پیام عسلویه را در payameasalooye.ir بخوانید

همکاران ما
در این نشریه:
زهرا قدرتنما،
سبحان قنبرپور،
عبدالصمد شهریاری
و ...

رتبه ۱
امتیاز ۴۳/۲

صاحب‌امتیاز:
مؤسسه مطبوعاتی هوشمند رسانه امروز
مدیرمسئول:
مازیار هوشمند
سردبیر:
علی هوشمند
مدیر گرافیک:
فاطمه فیصلی
صفحه آرا:
محمد عباسی
نشانی دفتر مرکزی: بوشهر- خیابان طالقانی- بعد از پمپ بنزین وزیری- ساختمان شاتل- طبقه اول- واحد۲
تلفن:
۰۹۱۷۶۶۶۰۵۵۲
نمابر:
۰۲۱-۸۹۷۸۳۳۳۱
پست الکترونیکی:
payameasalooye@gmail.com
p.asalooye@gmail.com
وبسایت: payameasalooye.ir
چاپ: کارگر

خبر

شعر امروز دچار آفت تکرار شده است

حمیدرضا اکبری، شاعر و نویسنده عنوان کرد: شعر امروز دچار تکرار شده؛ باید در ارایه محتوا نو آوری شکل بگیرد که این اتفاق با مطالعه، تجربه اندوزی معماری کلمات میسر خواهد شد.

حمیدرضا اکبری در گفت‌وگو با خبرگزاری کتاب ایران (ایبنا) درباره وضعیت شعر امروز عنوان کرد: شعر امروز ما بی تحرک است و دچار بی معنایی و تکرار شده است. باید شاعران را به تنگنا کشاند. شاعران جوان باید بیشتر مطالعه کنند و دانش شعری خود را افزایش دهند که البته دانش شعری با تجربه به دست می‌آید.

وی با بیان اینکه شاعری که اثرش را به‌روز نسراید متشاعر است، افزود: شعر هر دوران باید متناسب با همان دوران باشد. باید در ارایه محتوا نو آوری شکل بگیرد و این میسر نیست مگربا مطالعه، تجربه‌اندوزی، شکل دادن و یا همان معماری کلمات که بسیار فنی و پیچیده است. برای این امر باید شاعران مطالعه گسترده داشته باشند و شعر شاعران پیشکسوت را مرور کنند. آنچه در شعر مهم است نوآوری در فرم و تکنیک است تا هم در موضوع تکراری نباشد و نیز تمام اصول درست شعری در آن رعایت شده باشد.

اکبری در خصوص انجمن‌های ادبی نیز بیان کرد: انجمن‌های ادبی ما تبدیل به دورهمی بی‌بهره و گاه محلی برای تخریب شاعران شده است. باید توجه کنیم که شاعر حرمت دارد. گاهی در نشست‌ها می‌بینیم که فقط شاعران به تکرار هم می‌رسند. باید نوستالوژی شاعرانه و ذهنیت‌های بکر برای تولد شعر شکل بگیرد. در برخی موارد این مشکل وجود دارد که متاسفانه خود شاعران هم نقدپذیر نیستند و در مقابل نقد جبهه می‌گیرند. باید شعر شاعران در دسترس مخاطبان قرار گیرد و نقد و بررسی شود تا هم مخاطبان جوانی که به شعرسرایی علاقه دارند پیشرفت کنند و نیز خود شاعران انواع نظرها و احساسات را در خصوص شعرشان بدانند.

خبر

«سرزمین شعر» پاسخی به مسئله جایگاه شعر در رسانه ملی است

برنامه سرزمین شعر ،قطعا پدیده ای بی نظیر در تاریخ برنامه سازی رسانه ملی در حوزه شعر در ابعاد شکلی و محتوایی است و حکایت از رویکردی متفاوت واستراتژیک درنگاه به شعردارد که باید آن را به فال نیک گرفت و منتظرشکوفایی و گام های بلندتر و محکمتری بود که با این آغاز درخشانباید برداشته شود.مصطفی محدثی خراسانی، شعر، درتاریخ فرهنگی این سرزمین هنری بی‌رقیب در گستردگی شمول و ارتباط با آحاد جامعه از هر قشر و طبقه ای بوده‌است و بیشترین سهم را شعر در فرهنگ سازی و ثبت و ضبط میراث فرهنگی ما داشته است.شعر هنر ملی ما ایرانیان است و در طول تاریخ بیشترین ارتباط آحاد جامعه ایرانی با مقوله فرهنگ و هنر از طریق شعر برقرار شده است. شعر در طول حیاتی که اکنون هزاره دوم خود را طی میکند همواره توانسته است با تغییر و تحولات فرمی و محتوایی متناسب با روزگار خویش زبان زنده و گویای این مردم و با نگاهی گسترده‌تر انسان به مفهوم عام آن باشد، امروز نیز ماهیت جریان اصیل شعر فارسی، موجب شده که کماکان شعر از همان جایگاه تاریخی خود نزد ایرانیان برخوردار باشد، اما باید توجه داشت که در روزگار معاصر به دلیل پیدا شدن رسانه های متعدد و متنوع دیگر، شعر برای حفظ جایگاه تاریخی خود در فرهنگ سازی و تاثیر گذاری برذهن و زبان جامعه نیازمند به دست آوردن ظرفیت های تازه ای در برقراری ارتباط با مخاطب عام است.امروزه هنرهای دیگر چون سینما و موسیقی توانسته اند ظرفیت های مناسبی برای ارتباط با مخاطب عام پیدا کنند مثلا مجلات بسیاری در این حوزه ها منتشر می شود که علاوه بر پاسخ گویی به انتظار مخاطبان خاص و حرفه ای توانسته است با مخاطبان عام بسیاری نیز ارتباط برقرار کند اما در حوزه ادبیات و خصوصا شعر اگر هم نشریه ای وجود دارد که خیلی معدود است ارتباطش بیشتر با مخاطبان خاص و در بیشتر مواقع مخاطب آن خود شاعران و حداکثر دانشجویان و دانشگاهیان اهل ادبیات هستند.بحث روی این ضرورت که چگونه می توان رابطه تاریخی مردم با شعر را دوباره شفاف و فراگیر کرد به نظر می رسد در کنار سایر مباحث در حوزه شعر از اهمیت ویژه ای برخوردار است،اکنون که رسانه های دیگر از قبیل مطبوعات و رادیو و تلویزیون ، واسطه ارتباط مردم با شعر شده اند لازم است تا کار های کارشناسی دقیق و خلاقانه‌ای در رابطه با ظرفیت هم شعر این روزگار و هم این رسانه ها، در شفاف و و صمیمی کردن رابطه شعر با مردم انجام شود، راستی جایگاه شعر در رسانه‌ها آنجا که عموم مردم مخاطب هستند کجاست؟

یادداشت

مؤسسات فرهنگی و هنرمندان بومی
در صنایع نفت و گاز غریب هستند؛

چنبره مؤسسات فرهنگی و دلالان غیربومی بر پول‌های نفت

حجت عبداللهی‌پور

زمانی که دخل و تصرف صنایع نفت و گاز برای رسیدن به ذخایر نفتی و گازی در جنوب استان بوشهر تازه آغاز شده بود، مردمان این منطقه مجذوب «توسعه» و «آبادانی»، در پندار خود تصور می‌کردند که سهم قابل‌توجهی از این خوان نعمت و ثروت خواهند داشت، ولی با آغاز فعالیت پتروشیمی‌ها و پالایشگاه‌ها سهم‌شان از این داشته‌ها بیشتر آسمانی دوده‌گرفته و سیاه و آلودگی‌های کشنده و مضر شد. هر چه امتیاز و نعمت بود به از ما بهتران غیربومی و مدیران پروازی و مشاوران نظرکرده و مؤسسات غیربومی رسید تا جوانان و نخبگان و هنرمندان و ورزشکاران بومی!

البته به‌دور از انصاف است اگر گفته شود که سهم بومیان از خوان صنعت صفر بوده اما هر چه بوده تنها درصد معدودی بوده است که در مقایسه با امتیازها و اعتباراتی که به دلالان و مؤسسات و هنرمندان غیربومی سالانه داده شده، بسیار ناچیز و حقیرانه است. بدون‌تردید یکی از حوزه‌های پر برزیر و پاش صنایع مستقر در عسلویه، حوزه فرهنگ و هنر است که متأسفانه با وجود همه سخت‌گیری‌ها و کنترل بودجه‌های فرهنگی اما همین حداقل بودجه هم عمدتاً به جیب دلالان و مؤسسات فرهنگی غیربومی سرازیر می‌شود تا هنرمندان و مؤسسات فرهنگی هنری بومی.

خوشبختانه در سال‌های اخیر با روی کارآمدن و منصوب شدن نیروهای کارآزموده و باتجربه بومی در روابط‌عمومی بعضی از پتروشیمی‌ها و شرکت‌های صنعتی تا حدودی نگاه‌ها به سمت هنرمندان و مؤسسات فرهنگی‌هنری بومی چرخید و از ظرفیت هنری استان در ویژه‌برنامه‌ها و جشن‌های صنایع فوق بهره گرفته شد ولی این توجه فقط از سوی اندکی از پتروشیمی‌ها دیده می‌شود و بیشتر پتروشیمی‌ها و صنایع مستقر در جنوب استان همچنان برای فعالیت‌های فرهنگی و هنری و آموزشی خود با دلالان و مؤسسات فرهنگی تهرانی و غیربومی همکاری دارند و با نادیده‌انگاری مسئولیت‌های اجتماعی که در برابر جوامع محلی این منطقه دارند، بودجه فرهنگی صنعت را به جیب مدیران فرهنگی و هنرمندان غیربومی سرازیر می‌کنند.

قسمت دردناک ماجرا این‌جاست که برخی از این دلالان و مؤسسات فرهنگی غیربومی به سفارش برخی از چهره‌های سیاسی به پتروشیمی‌ها تحمیل شده‌اند، این در حالی است که در استان بوشهر هنرمندان حرفه‌ای و مؤسسات فرهنگی هنری باتجربه‌ای وجود دارد که مورد غفلت تعمدی صنایع نفت و گاز واقع شده‌اند و برخی از چهره‌ها بانفوذ استان هم به‌جای حمایت از آن‌ها و الزام پتروشیمی‌ها به استفاده از ظرفیت فرهنگی هنری استان در مناسبت‌ها و ویژه‌برنامه‌ها خود، به تحمیل آقازاده‌های غیربومی و مؤسسات فرهنگی تهرانی اهتمام می‌ورزند. بدون‌تردید این اجحاف است و هنرمندان و مؤسسات فرهنگی هنری بومی حق‌شان نیست که این‌گونه در بین بده و بستان‌های سیاسیون و دلالان فرهنگی غیربومی نادیده گرفته شوند.

متأسفانه دلالان و مؤسسات غیربومی با همکاری برخی از روابط عمومی‌های که اغلب غیربومی هستند یا به اعتبار هنر بومی عقیده‌ای ندارند، چنان بر پول نفت و گاز چنبره زده‌اند که اگر برنامه‌ای را بدون هماهنگی با آن‌ها به مؤسسه یا گروه‌های هنری بومی بدهند، معترض می‌شوند و متولیان برنامه را تحت فشار می‌گذارند. البته در تعدادی از شرکت‌ها و پتروشیمی‌ها با درایت مدیران روابط عمومی که از نیروهای بومی هستند، در دو سال اخیر، دست برخی از این دلالان از برنامه‌های فرهنگی کوتاه شده و گروه‌های هنری و مؤسسات فرهنگی مستعد استان مورد توجه قرار گرفته‌اند. این شرکت‌ها با رعایت عدالت و نگاه برابر در برگزاری مراسم و جشن‌ها از ظرفیت هنری استانی و ملی بهره می‌گیرند. همین امر باعث شده که هنرمندان بوشهری با انگیزه بیشتری به تولید محتوا و برنامه‌سازی برای جشن‌های شرکت‌ها بپردازند و کارکنان و کارگران صنایع نیز از هنر بومی جنوبی که از اصالت و غنای زیادی برخوردار است، بیشتر لذت ببرند.

انتظار می‌رود استاندار بوشهر همان‌گونه که اخیراً مصوبهٔ ممنوعیت اسکان کارکنان صنعت در دو شهر عسلویه و نخل تقی را به سازمان منطقه ویژه اقتصادی انرژی

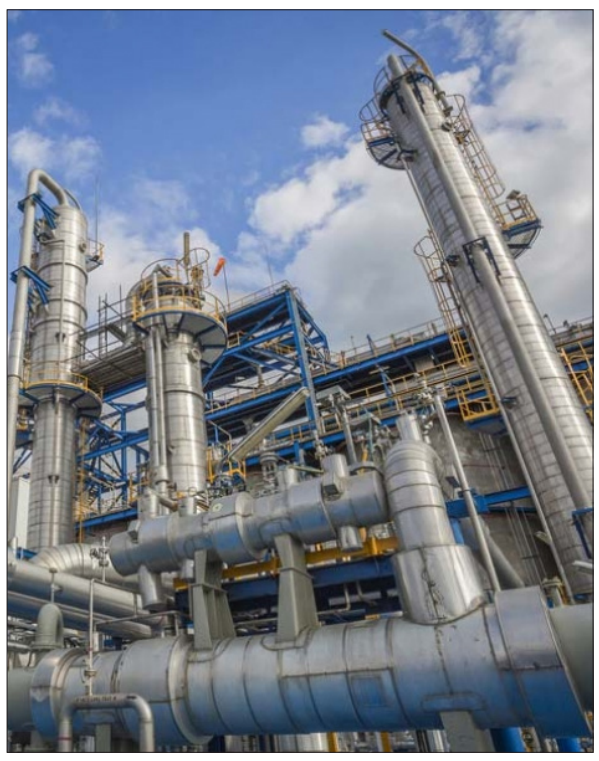

پارس ابلاغ کرده است، مصوبه‌ای هم در راستای کوتاه شدن دست دلالان و مؤسسات آقازاده‌ها و غیربومی‌ها از بودجه‌های فرهنگی و پول‌های بادآورده صنعت صادر کند تا هنرمندان و مؤسسات فرهنگی بومی این‌گونه در شرکت‌ها و پتروشیمی‌ها بی‌کس و غریب نباشند.

فرهنگ و هنر بوشهر با همهٔ کارکرد و تاریخ و محتوا و شهرتی که دارد اما با مقاومت برخی از روابط‌عمومی‌ها که از قدرت و نفوذ بالایی در تصمیم‌گیری‌های شرکت متبوع خود برخوردارند، همواره روبه‌روست و اغلب این شرکت‌ها در فراخوان‌های خود یا دعوت از گروه‌های هنری، طوری پیش می‌روند که هنرمندان و مؤسسات نظرکرده خود برنده شود و در این کار چه سری نهفته است؟ الله اعلم.

به‌هر روی، می‌طلبد که در برنامه‌سازی‌های فرهنگی و اعیاد و جشن‌ها، هنرمندان و گروه‌های هنری و مؤسسات به‌ویژه آن‌هایی که در چهار شهرستان جنوبی با حداقل‌ها در حال تولید آثار باکیفیت و متناسب با نیاز فرهنگی منطقه جنوب هستند، از سوی روابط‌عمومی‌های بانفوذ و مدعی بیشتر مورد توجه قرار بگیرند و سکان اجرای برنامه‌های فرهنگی هنری صنایع به آن‌ها سپرده شود؛ چراکه این شرکت‌ها و پتروشیمی‌ها طبق مسئولیت‌های اجتماعی که در برابر جوامع محلی و پیرامونی خود دارند، موظفند در ازای آلودگی‌ها و بیماری‌هایی که به جان اهالی شهرستان‌های چهارگانه جنوب استان انداخته‌اند، خدمات و امتیازاتی خاص به آن‌ها ارائه دهند.

به‌نظر می‌رسد، وقت آن رسیده است که با نظارت مدیران ارشد استان، تزریق پول‌های صنعت به جیب دلالان و بده و بستان‌های پس‌پرده روابط عمومی‌ها با مؤسسات غیربومی و سفارش‌شده متوقف شود و این بودجه‌ها به گروه‌های هنری و حوزه فرهنگ و هنر استان اختصاص بیابد که به‌شدت به این اعتبار برای بقای خود در شرایط اقتصادی فعلی محتاج است. بدون تردید توسعه فرهنگی و تحرک هنر بومی در جامعه امروزی در گروی حمایت و اعتماد صنعت است. بنابراین بایستی شرکت‌های فوق به مسئولیت‌های اجتماعی خود عمل کرده و از ظرفیت هنر بومی و مؤسسات فرهنگی هنری استان در برنامه‌های مناسبتی و فرهنگی خود از این پس استفاده کنند و بیش از این حق هنرمندان جنوبی را نادیده نگیرند.

تماشا

سیلویانو روزا

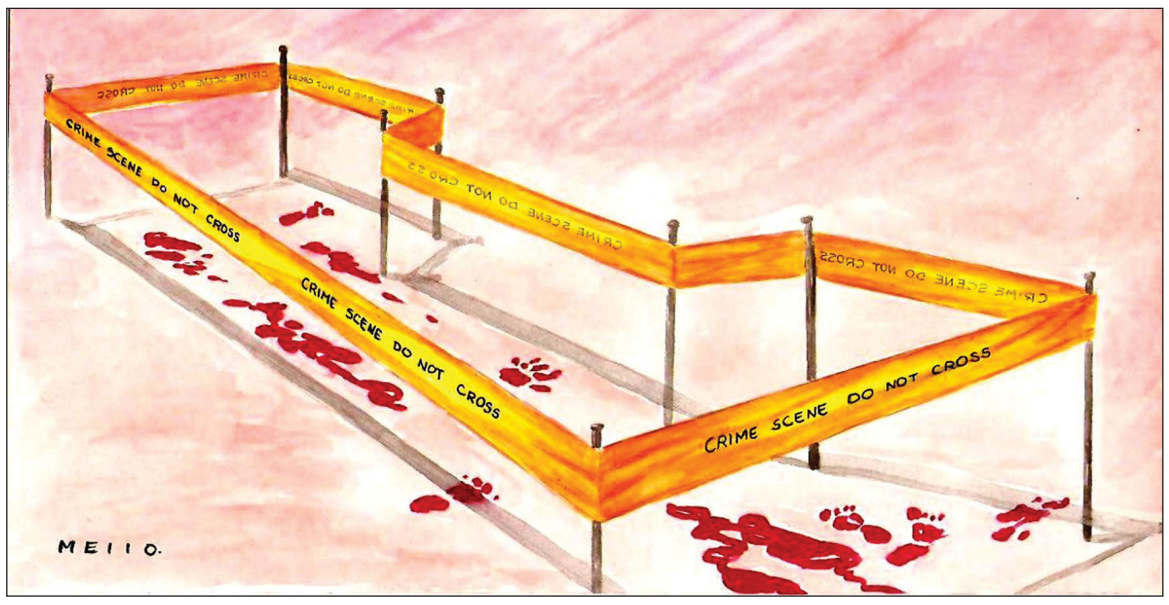

خبر

در رونمایی از کتاب فایز مفتون مطرح شد؛

«فایز مفتون» بازتاب‌دهنده سیمای شاعر در ادبیات فولکلور است

عبدالله رئیسی، استاد دانشگاه و منتقد ادبی جنوبی، کتاب «فایز مفتون» را کارپژوهشی فاخری دانست و تأکید کرد: این اثر، بازتاب‌دهنده سیمای فایز در ادبیات فولکلور و منطقه جنوب و فتح‌بابی برای انجام کارهای پژوهشی بیشتر درباره فایز است.

به گزارش خبرنگار خبرگزاری کتاب ایران (ایبنا) در بوشهر، این شاعر و پژوهشگر ادبی شامگاه سه‌شنبه در آیین رونمایی از کتاب «فایز مفتون» تألیف سیدقاسم یاحسینی و بشیر علوی، فایزپژوهان جنوبی گفت: «فایز مفتون» کار پژوهشی فاخری است که می‌تواند اساس و ریشه دیگر کارهای فایزپژوهی قرار بگیرد.

وی سپس انتخاب نام کتاب را انتخاب هوشمندانه‌ای خواند و افزود: فایز مفتون، دارای یک ایهام هنری زیبایی است و اگر کسی تا کنون مفتون را نشناخته، به‌واسطه همین عنوان می‌تواند این شاعر بومی را نیز بشناسد.

رئیسی با تأکید بر اینکه فایز مفتون، بازتاب‌دهنده سیمای فایز در ادبیات فولکلور و منطقه جنوب است، تصریح کرد: این اثر حاصر کار دو پژوهشگر نکته‌سنج و فایزپژوه دغدغه‌مند است که به همت انتشارات «شروع» با مدیریت علی هوشمند منتشر شده است. کیفیت و شکیل‌بودن طرح جلد و شکل ظاهری کتاب نشان از پختگی و ریسک‌پذیری ناشر و طراح کار دارد

که با ترسیم زیبایی در عین سادگی حرفه‌ای بودن خود را به رخ کشیده‌اند.این ناشر و پژوهشگر ادبی در ادامه به فصل‌بندی این کتاب اشاره و بیان کرد: یکی از نقاط قوت این اثر، نحوه فصل‌بندی آن است. از دید من، هر فصل این کتاب، خود می‌تواند اثر مستقلی درباره فایز باشد. البته این طبیعی است چون هر دو مؤلف اثر شم پژوهشی بالایی دارند و این اثر را بر مبنای یک

رئیسی، مقدمه فایز مفتون را آغازگر پژوهش درباره فایز دانست و تصریح کرد: این مقدمه در ۱۰۰ صفحه نوشته شده که یکی از ویژگی جالب آن، گریزی است که مؤلفان اثر در آن به کار محمد گل‌اندام در شرح اشعار حافظ و همچنین یغما زده‌اند و کار خود را با این دو مقایسه کرده‌اند. از دید من، این دو فایزپژوه در این کار علاوه بر پژوهش، درباره فایز به یک اجتهاد رسیده‌اند.

این منتقد ادبی یادآور شد: هر کدام از این فصل‌ها چنان جامع و کامل هستند که می‌توانند خود به اثر مستقلی مبدل شوند. برای مثال فصل سوم این کار، هم خود نسخه اصلی دست‌نویس مفتون بردخونی اسکن شده، هم تایپ شده و هم دوبیتی‌ها ویرایش شده تا مخاطب ضمن مشاهده متن اصلی، دوبیتی‌ها را به‌راحتی بتواند بخواند.

فایز غیرسیاسی‌ترین شاعر روزگار ماست

سیدقاسم یاحسینی، مورخ اجتماعی و یکی از مؤلفان کتاب فایز مفتون نیز در بخش بعدی این آیین گفت: حوزه فایزپژوهی، حوزه درازآهنگی است که حدود ۱۰۰ سال است شروع شده است. تا پیش از انتشار فایز مفتون، بیشتر در حوزه نسخه‌شناسی و متورم کردن دوبیتی‌های فایز کار شده بود تا در بعد فایزشناسی!

وی ادامه داد: من از سال ۷۶ بعد از برگزاری کنگره‌ای درباره فایز که انعکاس خیلی خوبی هم در آن دوره داشت، نسبت به فایزشناسی دغدغه پیدا کردم و مقالات متعددی در باب این شاعر بومی نوشتم. خاطرم نسخه دست‌نویس از مفتون بردخونی که بر اساس دوبیتی‌های فایز پدید آورده‌اند.رئیسی با اشاره اینکه فایز مفتون فرصت مناسبی را برای این سیدقاسم یاحسینی و بشیر علوی ایجاد کرده که به نحو مطلوب و جامعی به فایزشناسی بر اساس نسخه‌های فایز خلیجی، فایز معرفت، فایز زنگویی بپردازند، گفت: در این اثر همه ارجاع‌ها به کارهای پژوهشی معتبر درباره فایز است و کار با نگاه و سلیقه‌ای کاملاً پژوهشی و علمی انجام شده است. بنابراین این کار که از دید من کامل‌ترین اثر پژوهشی در حوزه فایزشناسی است، می‌تواند مرجعی برای دیگر پژوهشگران درباره شعر و شخصیت فایز باشد.وی سپس به فصل اول فایز مفتون که «مقدمه» نام دارد، اشاره کرد و افزود: مقدمه این کتاب یکی از بلندترین و منحصربه‌فردترین مقدمه‌های تاریخی در ادبیات معاصر است. نام این فصل «مقدمه» است که انتخاب این نام سؤال‌های زیادی را در ذهنم ایجاد کرد ولی با مطالعه آن متوجه شدم که مقدمه در این‌جا بار معنایی پیدا کرده و شامل ۲۰ مقدمه مختلف می‌شود که در ابعاد گسترده‌ای فایز را معرفی کرده است.

است که ۲۵ سال در پی کتابی بودم که درباره فایز در دوره رضاشاه بر اساس نسخه خلیجی نوشته شده بود و من آن زمان درباره آن یک مقاله نوشته بودم که خوشبختانه سال گذشته این کتاب از طریق یک پژوهشگر هم‌استانی به دستم رسید.یاحسینی بیان کرد: در دوران کرونا موفق شدم ۶ کتاب بنویسم که یکی از آن‌ها کتاب «از فیض فایز» در گفت‌وگو با عبدالمجید زنگویی، پیشتاز فایزپژوهی در جنوب کشور بود. در این اثر من با سوالات جدی این فایزپژوه پیشرو را به چالش کشیدم تا به پاسخ‌های روشنی برسم.وی افزود: انتشار این کتاب باعث شد که فایز را به یک پروژه تبدیل کنم و ماحصل آن نگارش یک کتاب دوجلدی ۸۰۰ صفحه‌ای درباره فایز است که از ابعاد مختلف فایز را مورد واکاوی قرار داده است. امیدوارم این کار هر چه زودتر راهی بازار کتاب شود.یاحسینی فایز مفتون را در مقایسه با دیگر آثاری که درباره فایز تاکنون منتشر شده، متفاوت و از رنگ دیگری داست و گفت: این اثر تبارشناسی فایزپژوهی است که از زایش شعر فایز آغاز شده است. بدیهی است نخستین بار در سال ۱۳۳۳ اشعار فایز به همت یک افسر برازجانی جمع‌آوری شده است. فایز تاریخ جالب و پرآب چشمی دارد. برخی از نویسندگان نظیر ایرج صفیری و محمد بیابانی حتی او را موجودی خیالی می‌دانند که برخاسته از تخیلات طبقه کارگری و دهقانی است.وی تأکید کرد: ما به استناد ۶ تذکره‌نویس که در زمان حیات فایز زندگی می‌کردند، وجود خارجی این شاعر را اثبات کردیم. فایز ۸۰ سال عمر کرد و در دوره حیات وی، دو اتفاق مهم سیاسی روی داد؛ یکی اشغال بوشهر و دیگری انقلاب مشروطه است؛ اما این شاعر در هیچ‌کدام از سروده‌های خود به این رویدادهای تاریخی اشاره نکرد. از دید من، فایز غیرسیاسی‌ترین شاعر روزگار ماست و راز ماندگاری او در این است که او شاعر عشق بود؛ چون عشق هرگز نمی‌میرد.

یاحسینی یادآور شد: در کتاب فایز مفتون، ۱۴۲ دوبیتی جدید و کشف‌نشده فایز را به شیوه پوپر کار کردیم. نسخه زنگویی در بازخوانی نسخه دست‌نویس مفتون از این دوبیتی‌ها کمک زیادی به ما کرد. امیدواریم با انتشار این کتاب، فایزپژوهی در استان رونق بیشتری بگیرد تا فایز بهتر شناسانده شود.

جدی‌ترین کاری که در حوزه فایزپژوهی نوشته شده‌است، فایز مفتون است

مجید عابدی، شاعر و منتقد ادبی جنوبی نیز در بخش پایانی این آیین گفت: فایز مفتون اثری ارزشمند است که به گنجینه فایزپژوهی استان افزوده شده است. از دید من، جدی‌ترین کاری که تا این لحظه در حوره فایزپژوهی نوشته شده استف فایز مفتون است.وی ادامه داد: استفاده از روش علمی، دقت کافی در ارائه داده‌ها و استنتاج دقیق، این کتاب را منحصربه‌فرد کرده است. مولفان فایز مفتون با غور و تفحص در نسخه‌های مختلف فایز و تدوین سیر فایزپژوهی، ما را به خوبی با تاریخ فایزپژوهی آشنا می‌کنند. اگر بخواهیم منصفانه قضاوت کنیم، باید کار سیدقاسم یاحسینی و بشیر علوی را در تدوین این اثر تحسین کنیم که اثر فاخری را در حوزه فایزپژوهی بدون کمترین نقصی منتشر کرده‌اند.این پژوهشگر ادبی یادآور شد: با توجه به آمیخته‌شدن زندگی فایز به افسانه‌ها و قصه‌پردازی‌های لازم است که به کمک پژوهش‌های علمی و ادبی فایز بهتر شناسانده شود و گرد و غبار زمان از چهره‌اش زدوده شود.به گزارش ایبنا؛ کتاب «فایز مفتون» تألیف سیدقاسم یاحسینی و بشیر علوی که زمستان ۱۴۰۲ به همت انتشارات شروع منتشر شد، شامگاه سه‌شنبه در آیینی با حضور اساتید دانشگاه و جامعه ادبی بوشهر در پردیس علامه طباطبایی دانشگاه فرهنگیان بوشهر رونمایی شد.